

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА
РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
НАУКА И ОБРАЗОВАНИЕ ЗА
ИНТЕЛИГЕНТЕН РАСТЕЖ

BG05M2OP001-1.001-0003

**„ЦЕНТЪР ЗА ВЪРХОВИ ПОСТИЖЕНИЯ ПО ИНФОРМАТИКА И
ИНФОРМАЦИОННИ И КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ“
2018 - 2023**

*Монте Карло метод за оценка на екстремални собствени стойности с
балансиране на стохастичната и систематичната грешка и някои приложения*

научната конференция “Нови скалируеми алгоритми и приложения”,
01.12.2021 г.

Силви-Мария Гюрова, ИИКТ-БАН

ЦЕНТЪР ЗА ВЪРХОВИ ПОСТИЖЕНИЯ ПО
ИНФОРМАТИКА И ИНФОРМАЦИОННИ И
КОМУНИКАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

1. Монте Карло метод
2. Пресмятане на екстремалните собствени стойности
  - Степенен метод
  - Резолвентен метод
3. Модификация на Монте Карло метода
4. Числови експерименти
5. Заключение и приложения
6. Q&A

1. Монте Карло метод

Стохастичните числени методи (*Монте Карло методи*) се основават на симулация на случайни величини и случайни процеси. Конструира се случайна величина, чието математическо очакване съвпада с търсеното решение и се избира подходящ оценител.

Генерирането на случайна величина с желаното разпределение има две стъпки:

- Генериране на извадки от стандартно равномерно разпределение в $[0,1]$.
  - Трансформиране на извадките по подходящ начин за симулиране на желаното разпределение.
- Случайната величина с търсените характеристики не е единствена.

Грешка при пресмятания с Монте Карло метода

Стохастичната грешката има порядък $N^{-\frac{1}{2}}$ при размер на извадката N , т.е. $\approx \sigma(\theta) N^{-\frac{1}{2}}$.

- Вероятностен резултат – няма абсолютна горна граница.
- Статистическото разпределение на грешката е нормално разпределена случайна величина.
- При Монте Карло метода грешката и броят на реализациите са свързани чрез:

$$\varepsilon = O(\sigma N^{-\frac{1}{2}}) \quad N = O(\sigma/\varepsilon)^2$$

- Ускоряване на сходимостта

$$\varepsilon = O(\sigma N^{-\frac{1}{2} - \frac{1}{d}}) \xrightarrow{d \rightarrow \infty} O(\sigma N^{-\frac{1}{2}})$$

За дадена матрица $A = \{a_{ij}\}_{i,j=1}^n$ се разглежда задачата за намиране на собствени стойности:

$$Au = \lambda(A)u, A \in R^{n \times n}, u \in R^n,$$

$$|\underbrace{\lambda_n}_{\lambda_{min}}| < |\lambda_{n-1}| \leq |\lambda_{n-2}| \leq \dots \leq |\lambda_2| < |\underbrace{\lambda_1}_{\lambda_{max}}|.$$

- Степенен метод:

$$u^{(m)} = \frac{Au^{(m-1)}}{\|Au^{(m-1)}\|} \quad \lambda^{(m)} = \frac{(h, A^m f)}{(h, A^{m-1} f)} \rightarrow \lambda_{max},$$

където вектори $f = \{f_i\}_{i=1}^n$ и $h = \{h_i\}_{i=1}^n$ са произволни.

- Прилагаме МКМ за оценяване на матрично-векторни произведения.

За оценка на най-малката собствена стойност на матрицата A разглеждаме резолвентна матрица: $R_q = [I - qA]^{-1} \in R^{n \times n}$.
Ако $|q\lambda| < 1$, R_q се представя чрез биномната теорема

$$R_q^m = [I - qA]^{-m} = \sum_{i=0}^{\infty} q^i C_{i+m-1}^i A^i.$$

Съществува връзка между собствените стойности на матриците A и R_q , която е

$$\mu = \frac{1}{1 - q\lambda} \begin{cases} q > 0 & \mu_{\max} \text{ на } R_q \text{ съответства на } \lambda_{\max} \text{ на } A \\ q < 0 & \mu_{\max} \text{ на } R_q \text{ съответства на } \lambda_{\min} \text{ на } A \end{cases}$$

и собствените вектори на двете матрици съвпадат.

Степенен метод за резолвентната матрица:

$$\mu^{(m)} = \frac{([I - qA]^{-m} f, h)}{([I - qA]^{-(m-1)} f, h)} \xrightarrow{m \rightarrow \infty} \mu_{max} = \frac{1}{1 - q\lambda}$$

$$\lambda = \frac{1}{q} \left(1 - \frac{1}{\mu^{(m)}} \right) = \frac{\sum_{i=1}^{\infty} q^{i-1} C_{i+m-2}^{i-1}(h, A^i f)}{\sum_{i=0}^{\infty} q^i C_{i+m-1}^i(h, A^i f)}$$

- При $q < 0$ получаване оценка за λ_{min} на матрицата A
- Прилагаме отново Монте Карло метода за оценяване на матрично-векторни произведения.

Оценяваме скаларното произведение: $(h, A^m f) = h^T A^m f$.

Дефинираме верига на Марков:

$$k_0 \rightarrow k_1 \rightarrow \dots \rightarrow k_i \rightarrow \dots \quad (1 \leq k_i \leq n)$$

с начална преходна плътност $p = \{p_\alpha\}_{\alpha=1}^n$ и матрица на прехода

$$P = \{p_{\alpha\beta}\}_{\alpha,\beta=1}^n, \text{ където}$$

$$p_\alpha = \begin{cases} \frac{1}{n}, & \text{обикновен МК} \\ \frac{|h_\alpha|}{\sum_{\alpha=1}^n |h_\alpha|}, & \text{п. опт. МК} \end{cases} \quad \text{и} \quad p_{\alpha\beta} = \begin{cases} \frac{1}{n}, & \text{обикновен МК} \\ \frac{|a_{\alpha\beta}|}{\sum_{\beta=1}^n |a_{\alpha\beta}|}, & \text{п. опт. МК} \end{cases}$$

Дефинираме сл.в. $\theta = \frac{h_{k_0}}{p_{k_0}} W_m f_{k_m}$, където $W_0 = \frac{h_{k_0}}{p_{k_0}}$ и $W_j = W_{j-1} \frac{a_{k_{j-1}k_j}}{p_{k_{j-1}k_j}}$,

$j = \overline{1, m}$, чието математическо очакване е:

$$E[\theta] = h^T A^m f \approx \frac{1}{N} \sum_{l=1}^N (\theta)_l$$

3. Модификация на Монте Карло алгоритъма

$$|(h, A^m f) - \frac{1}{N} \sum_{s=1}^N (\theta^m)_s| \leq \varepsilon$$

- Стохастична грешка (от МКМ) се означава с $R_{m,N}$.

$$O(\sigma(\theta^m)N^{-1/2})$$

- Систематична грешка (от степенния метод) се означава с $R_{m,s}$.

$$O\left(\left|\frac{\mu_2}{\mu_1}\right|^m\right)$$

- Балансиране на двете грешки

$$R_{m,N} = R_{m,s} = \frac{\varepsilon}{2}$$

Новият алгоритъм комбинира Монте Карло алгоритъма за оценка на екстремалните собствени стойности с алгоритъма за балансиране на грешките.

○ Изчислителна формула

$$\lambda_1 \approx \{\mu_k\}_N := \frac{1}{\sum_{i=1}^N h_{\alpha_{m-1}}^{(i)}} \sum_{i=1}^N \text{sign}(a_{\alpha_{m-1}\alpha_m}^{(i)}) \|a_{\alpha_{m-1}}^{(i)}\| f_{\alpha_m}^{(i)},$$

където с горният индекс (i) се дефинира i -та реализация от веригата на Марков, $f_{\alpha_{m-1}}^{(i)}$ е стойността на съответния елемент от вектора f след $(m-1)$ -я скок в i -та верига на Марков, а $\|a_{\alpha_{m-1}}^{(i)}\|$ е съответната векторна норма на елемента от реда на матрицата A , който е последно посетен, използвайки i на брой реализации на веригата на Марков след m -я на брой скок и N на брой реализации.

Algorithm 1 Pseudocode for computing the Power MC method, Preprocessing

- 1: INPUT: $A \in R^{n \times n}$, $h, f \in R^n$, N {Markov chain realisation}, $n, g^{(m)}, \epsilon$
- 2: COMPUTE: $p_\alpha = \frac{|h_\alpha|}{\sum_{\alpha=1}^n |h_\alpha|}$; $p_{\alpha\beta} = \frac{|a_{\alpha\beta}|}{\sum_{\beta=1}^n |a_{\alpha\beta}|}$
- 3: COMPUTE: $B \leftarrow \frac{A}{g^{(m)}}$
- 4: COMPUTE: $b_k \leftarrow \sum_{j=1}^n |b_{kj}|$
- 5: COMPUTE: $a \leftarrow \max_{1 < k < n} \{\text{row } B_k\}$
- 6: COMPUTE: m numbers of the jumps for MC, (19)
- 7: Input: $WN1 = 0, WN2 = 0$

Algorithm 2 Pseudocode: Main part

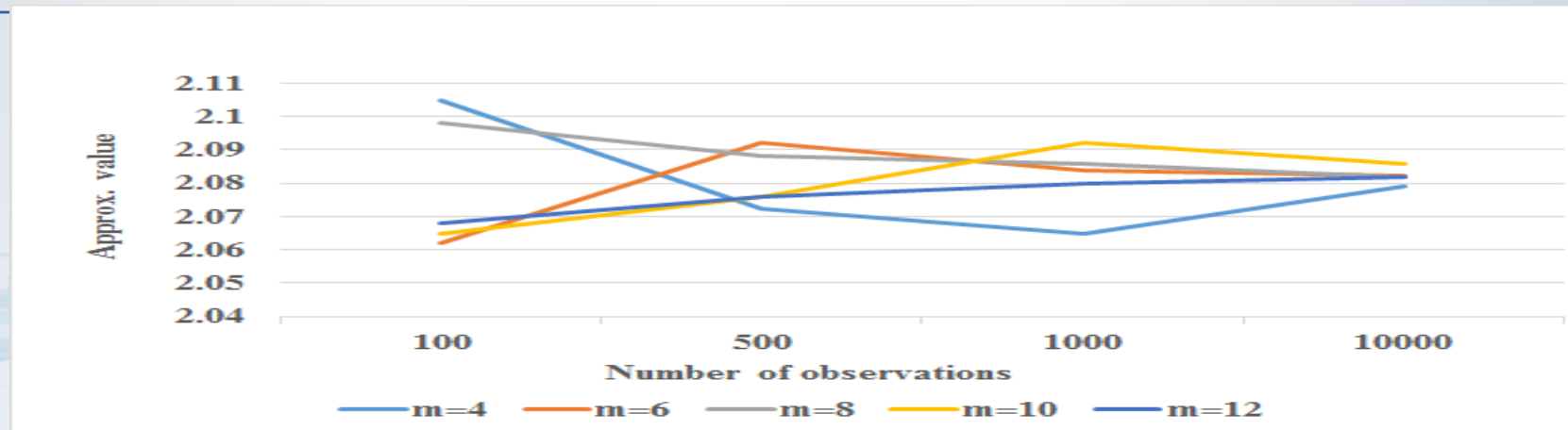
```
1: for  $i=1, N$  do
2:   Call  $\text{rand}(\gamma)$ 
3:   if  $\gamma > \sum_{j=1}^{k_0} p_j$  then
4:      $k = k_0$ 
5:   end if
6:    $W = 1, W1 = 1, W2 = 1$ 
7:   while  $j \neq m$  do
8:      $k = k_0$ 
9:     Call  $\text{rand}(\gamma)$ 
10:    if  $\gamma > \sum_{l=1}^{k_0} P(K, l)$  then
11:       $k = k_0$ 
12:    end if
13:     $j = j + 1$ 
14:  end while
15: end for
```

Algorithm 3 Pseudocode: Main part

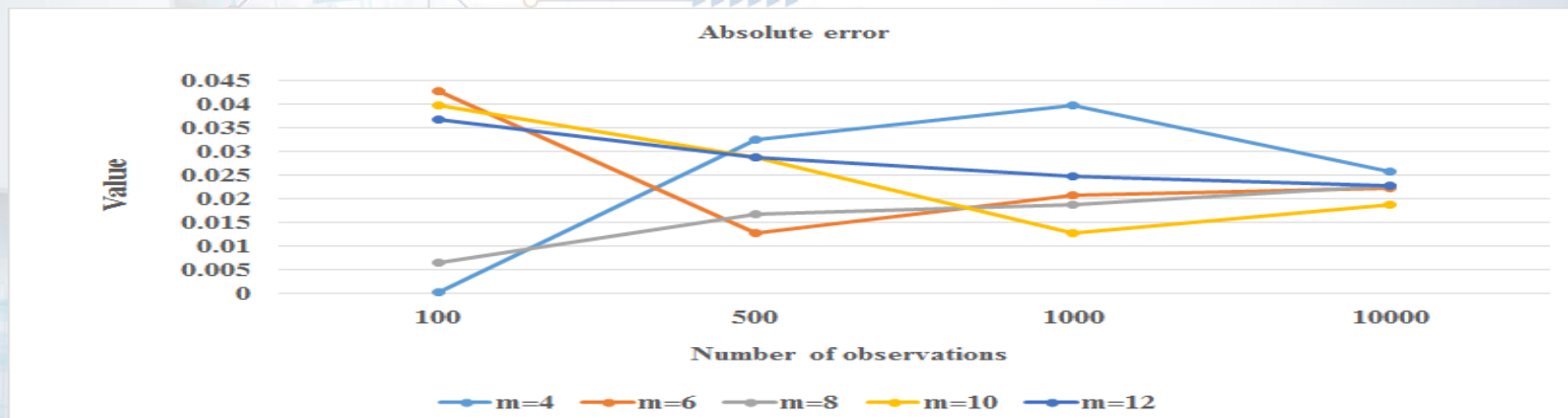
```
1:  $W2 = f(k_0)$ 
2:  $k1 = k_0$ 
3: Call  $\text{rand}(\gamma)$ 
4: if  $\gamma > \sum_{r=1}^{k_0} P(k1, r)$  then
5:    $k = k_0$ 
6: end if
7:  $W \leftarrow \text{sign } B(k1, k_0) \times b_k$ 
8:  $W1 \leftarrow W \times f(k_0)$ 
9:  $WN1 \leftarrow WN1 + W1$ 
10:  $WN2 \leftarrow WN2 + W2$ 
11: END FOR
12: OUTPUT:  $\lambda_1 = \frac{WN1}{WN2} \times g^{(m)}$ 
```


4. Числови експерименти

Фиг. 1 Приблизени собствени стойности

Фиг. 2 Абсолютната грешка зависи от броя на опитите и броя на скоковете във веригата на Марков

- 1) МК методите показват предимства при задачи с големи размерности, за които детерминистичните методи не са изчислително ефективни.
- 2) МК методите имат добра сходимост за плътни матрици (дисперсията нараства с увеличаването на размера на матрицата и степента γ).
- 3) Балансираната грешка помага за определянето на оптималната дължина на веригата на Марков и за контрола на дисперсията.

❖ Приложения и бъдеща работа

- ✓ Алгоритъмът да се подобри чрез използване на редици с малък дискрепанс.
- ✓ Повече експерименти.
- ✓ Пресмятане на числото на обусловеност при проблеми за възстановяване на изображения.

ACKNOWLEDGMENTS

This work has been accomplished with the financial support by the Bulgarian Ministry of Education and Science by the Grant No BG05M2OP001-1.001-0003, provided by the SESG Operational Program (2014-2020) and co-financed by the European Union through the European structural and Investment funds.

Благодаря за вниманието! ☺

